

Skutok duchovného milosrdenstva **KRIVDU TRPEZLIVO ZNÁŠAŤ**

„Nové prikázanie vám dávam.“

Dnešné sväté evanjelium je osobitným príkladom trpezlivého znášania krivdy. Ježiš vie, že Judáš na ňom chce spáchať ťažkú krivdu zrady. Napriek tomu mu k ústam na znak ponúkaného priateľstva priblížil smidku chleba, no Judáš sa na tejto morálnej križovatke nedokázal zrieknuť svojho pôvodného plánu a jeho dušu zaliala tma zrady. Po jeho odchode Ježiš nehromzí na neprítomného zradcu, ani za ním neposiela svojich apoštolov, aby mu v jeho pláne zabránili, ale pred nimi začína – paradoxne – rozvíjať po slove „teraz“ tému Božieho oslávenia. Medzitým Judáš Ježiša prezradí, označí povestným judášskym bozkom za povestný judášsky groš.

Ježiš tieto krivdy trpezlivo znáša podobne, ako doteraz: ved' vedel, aké pokrytectvo je v Judášovom návrhu predať vzácnu masť radšej na podporu chudobných; vedel, že tento jeden z jeho apoštolov je zlodej; vedel, že pakuje s jeho nepriateľmi.

V tom čakaní; v tom zdanlivom slabošskom nedostatku okamžitého razantného konania; v tom vytrvalom okopávaní a hnojení neplodného figovníka – v tom všetkom je tajomstvo trpezlivého milosrdenstva, ochotného strpieť plynúci čas, čas stále novej a novej šance na nové obrátenie. Iste aj preto Judáš dokázal vrátiť svojim mecenášom krvavé peniaze a vyznať, že zradil Ježišovu nevinnú krv.

Trpezlivým znášaním krivdy sa človek nielen zrieka pomsty, ale vytvára si priestor na pokojnú nápravu krivdy. Trpezlivé znášanie krivdy je o vnútornej slobode od hnevu; o nadhľade a odstupe ako najlepšieho východiska k prekonaniu krízovej situácie.

Tento odtrpený čas môže byť časom obetovaným, vyzdvihnutým k Bohu ako obeta na konkrétny úmysel. Je to čas pokory, čas čakania na Boží impulz, čas rozlišovania vnútorných motivácií – rozlišovania kúkoľa sebastrednosti a autentickej pšenice Božej vôle. Len tak sa môže negatívna energia prvotného hnevu transformovať na pozitívnu energiu sebaobetovania a lásky zameranej na skutočne dobro človeka.

Toto sú kritériá lásky, ktorú ako absolútnu novinku Ježiš ponúka svojim apoštolom v podobe onoho „nového prikázania“ milovať sa navzájom podľa vzoru jeho lásky. To bude ich preukazom totožnosti: stotožnenie s Ježišovou láskou. Nové prikázanie rodí nového človeka a nový človek ďalej túži hlbšie pochopiť túto novotu, ktorá sa naplno realizuje v praxi, vo vzťahoch, v horizontále vzťahov.

Prijmime dnes Eucharistiu ako vrcholné spečatenie nového prikázania vzájomnej lásky. Z neba darovaný chlieb Božej lásky nás posilní budovať nebeské kráľovstvo tu na zemi. Ved' kde sa dvaja alebo traja stretne v Ježišovom mene, čiže v duchu jeho nového prikázania, tam bude aj on medzi nami. Položme na paténu všetkých, ktorí nám trénujú trpezlivosť. Ďakujme za tento tréning, lebo ten nás usvedčuje, odkrýva pred nami samými. A následne posväčuje a dvíha k Bohu.